TẠP CHÍ ĐIỆN TỬ
THƯƠNG HIỆU & CÔNG LUẬN

Hành trình vươn lên đầy nghị lực của chàng trai khiếm thị

16:20 30/06/2025

Sinh ra trong bóng tối, nhưng chưa bao giờ để cuộc đời mình bị phủ đầy bởi những giới hạn, Đỗ Thanh Tùng - chàng trai khiếm thị đến từ huyện Vĩnh Tường, tỉnh Vĩnh Phúc đã và đang từng bước vẽ nên hành trình sống đầy nghị lực, thắp sáng tương lai bằng chính nội lực và khát vọng không ngừng vươn lên.

Hành trình kỳ diệu

Câu chuyện của Tùng bắt đầu từ một ca sinh đặc biệt mà chính mẹ em - cô Nguyễn Thu Vinh, là người nhớ như in từng khoảnh khắc. Cô Vinh khi ấy đang công tác tại trạm y tế, là người đỡ đẻ cho các phụ sản trong vùng. Tháng 12/2000, khi đang mang bầu ở tuần thứ 29, cô vừa hoàn thành một ca sinh thì bất ngờ đau bụng dữ dội và bị vỡ ối. Các bác sĩ tiên lượng gần như bằng không: đứa bé trong bụng khó lòng sống sót. Vậy mà, như một phép màu, cậu bé chỉ nặng 1,5kg đã cất tiếng khóc yếu ớt chào đời trong tiếng vỡ oà của cả ê-kíp phẫu thuật. Cô Vinh rơi nước mắt vì biết: đứa con bé bỏng này đã kiên cường vượt qua “cửa tử” để đến với thế giới.

Vì điều đó, cô định đặt tên con là “Sơn Tùng” - như cây Tùng mạnh mẽ vươn lên trên núi đá. Nhưng do kiêng trùng tên với họ hàng nên cái tên ấy đổi thành “Thanh Tùng”: giản dị, thanh thoát, nhưng cũng chất chứa kỳ vọng về một tâm hồn vững chãi và nghị lực.

Thế nhưng, cuộc đời không ngừng thử thách em. Lên 3 tuổi, cả gia đình phát hiện Tùng bị khiếm thị bẩm sinh, không thể nhìn thấy ánh sáng. Nỗi đau như dội xuống trái tim những người làm cha mẹ. Nhưng thay vì đầu hàng, cha mẹ Tùng, đặc biệt là mẹ đã trở thành điểm tựa tinh thần lớn lao cho con. Cô Vinh, sau giờ làm tại trạm y tế, lại miệt mài dìu con học chữ nổi, kể chuyện cho con nghe, kiên trì đưa đón con suốt hành trình dài 25km mỗi ngày từ nhà đến Hội Người mù tỉnh để học tập.

Hành trình vươn lên đầy nghị lực của chàng trai khiếm thị Đỗ Thanh Tùng

Những bước ngoặt cuộc đời

Năm Tùng vào lớp 1 cũng là năm cô Vinh quyết định cho con đi học xa nhà - một quyết định chẳng hề dễ dàng. Gia đình trăn trở, lo sợ, bởi một đứa trẻ không nhìn thấy, sẽ xoay xở ra sao nơi thành phố, giữa bạn bè sáng mắt? Nhưng rồi bằng tất cả tình thương và niềm tin, họ để con bước ra khỏi "vùng an toàn" đầu tiên.

Ngày Tùng cầm trên tay tờ giấy khen đầu tiên, mẹ em đã ôm con bật khóc. Không phải vì điểm số, mà vì đó là thành quả của một chặng đường dài chan đầy mồ hôi, nước mắt và hy vọng của cả gia đình.

Tùng học bằng cách nghe giảng, ghi nhớ, sử dụng thiết bị trợ giúp và học hỏi không ngừng. Em giành được nhiều thành tích: giải Nhì học sinh giỏi cấp tỉnh năm 2019, giải Khuyến khích cuộc thi học tập theo gương Bác Hồ năm 2020, và nhiều giải thưởng về công tác xã hội, diễn thuyết, truyền thông sáng tạo.

Thế nhưng, bước ngoặt lớn nhất lại đến vào năm 18 tuổi. Trước ngưỡng cửa trưởng thành, nhiều người khuyên em nên học nghề, kiếm tiền nhanh; người khác bảo người khiếm thị thì có học đại học cũng khó xin việc. Nhưng Tùng - bằng bản lĩnh và trái tim đầy khát vọng, đã lựa chọn: "Em vẫn muốn học đại học."

Câu hỏi “học ngành gì” khiến em trăn trở. Và cuối cùng, em chọn ngành Công tác xã hội - bởi đó là con đường giúp em có thể giúp đỡ những người có hoàn cảnh tương tự mình. Không dừng lại ở việc vượt qua bản thân, Tùng muốn trở thành cầu nối nâng đỡ những mảnh đời khác, cũng từng đi qua bóng tối như em.

Tùng từng chia sẻ rằng: “Em không nhìn thấy ánh sáng, nhưng em cảm nhận được con đường phía trước bằng nghị lực và ước mơ của mình”. Tùng giành được nhiều thành tích học tập đáng nể như giải Nhì học sinh giỏi cấp tỉnh năm 2019, giải Khuyến khích cuộc thi học tập theo gương Bác Hồ năm 2020, giải Nhất hội thi nghiệp vụ Công tác xã hội năm 2022…

Đỗ Thanh Tùng và mẹ tại chương trình “Trạm yêu thương”

Những bước đi tự hào

Không chỉ học giỏi, Tùng còn tích cực tham gia các hoạt động xã hội. Với vai trò là Ủy viên Ban chấp hành Hội Người mù huyện Vĩnh Tường, em đã tổ chức nhiều diễn đàn, câu lạc bộ và chương trình hỗ trợ thanh thiếu niên khuyết tật, từ chia sẻ kinh nghiệm học tập đến chăm lo đời sống tinh thần, vật chất. Em không chỉ vượt lên chính mình, mà còn lan tỏa giá trị sống tích cực đến cộng đồng.

Hiện Đỗ Thanh Tùng một sinh viên năng động, một thành viên tích cực của Hội Người mù huyện Vĩnh Tường, là người tổ chức các câu lạc bộ, các diễn đàn cho thanh thiếu niên khuyết tật, chăm lo cả đời sống tinh thần lẫn định hướng nghề nghiệp cho họ. Em không chỉ là một người “khiếm thị”, mà là một người “thấy

rõ nhất” ý nghĩa của ánh sáng - không phải bằng đôi mắt, mà bằng nghị lực sống từ trái tim.

Đỗ Thanh Tùng - cậu bé sinh ra giữa lằn ranh sự sống đã viết nên câu chuyện đời mình không bằng mắt, mà bằng từng bước chân vững chãi giữa hành trình gian khó. Và phía sau cậu, là bóng dáng lặng thầm của người mẹ - cô y sĩ Nguyễn Thu Vinh - người đã sinh con hai lần: một lần là khi con khóc chào đời, và một lần là khi con chọn ánh sáng của tri thức để vượt lên số phận.

Câu chuyện đầy cảm xúc của Đỗ Thanh Tùng được kể trong chương trình “Trạm yêu thương” - Ánh sáng tự hào trên VTV1 Đài truyền hình Viêt Nam.

Trạm yêu thương là một chương trình truyền hình nhân văn do Đài Truyền hình Việt Nam (VTV) thực hiện, phát sóng vào 10h sáng thứ Bảy hàng tuần trên VTV1. Mỗi điểm dừng của “trạm” là một câu chuyện xúc động, khắc họa những con người giàu nghị lực vượt lên hoàn cảnh, lan tỏa giá trị sống tích cực. Chương trình mang đến không gian kết nối giữa trái tim với trái tim, nơi những yêu thương được sẻ chia và tiếp sức. Với lối kể chuyện cảm xúc, gần gũi, Trạm yêu thương chạm đến những tầng sâu của lòng người. Đây không chỉ là hành trình truyền hình, mà là hành trình đánh thức niềm tin vào điều tử tế giữa đời thường.

Tâm Anh